

DECIZIE

30 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Iulia Sîrcu
Luiza Gafton, Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către Pavel Tomșa și Constantin Pojoga,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Pavel Tomșa și a lui
Constantin Pojoga împotriva Societății cu răspundere limitată „Gulevitr” cu privire la
încasarea sumei,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2017, prin care a fost
respinsă cererea cu privire la repunerea în termenul de apel și a fost restituit apelul
declarat de către Pavel Tomșa și Constantin Pojoga,

c o n s t a t ă :

La data de 07 decembrie 2012, Pavel Tomșa și Constantin Pojoga au depus
cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Gulevitr” cu privire la încasarea
sumei.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că, Pavel Tomșa activează la SRL
„Gulevitr” din luna august 2006, până în prezent în calitate de muncitor, cu
îndeplinirea funcției de șef de șantier. Constantin Pojoga activează la SRL „Gulevitr”
din luna ianuarie 2008, și până în prezent.

Menționează că, la angajare administratorul SRL „Gulevitr” le-a promis un
salariu de 8 000 lei.

Susțin că, administrația SRL „Gulevitr” i-a rugat să introducă bani de ai săi la
achitarea salariilor unor muncitor, garantându-le restituirea sumelor. Astfel, au fost
rugați ca salariile care li se cuvin reclamanților, să le primească după darea obiectelor
în exploatare, iar reclamanții crezând administrația SRL „Gulevitr”, au întreprins
toate rugămințile acestora din urmă.

Afirmă că, după darea în exploatare a obiectelor, administrația le tot amâna
achitarea salariilor și restituirea banilor pe care reclamanții le-au achitat unor
muncitori.

Indică că, conform calculelor anexate la cererea prealabilă datoria față de Pavel
Tomșa, constituie suma de 613756 lei, iar față de Constantin Pojoga constituie suma
de 554 659 lei.

Ulterior, reclamanții au anexat un calcul adăugător la calculul anterior, susținând
că datoria lui Pavel Tomșa constituie suma de 71 650 lei, iar datoria față de
Constantin Pojoga constituie suma de 67 980 lei.

Declară că, la aceste datorii se adaugă suplimentar pentru perioada 21 mai 2012 - 21 noiembrie 2012 plata la salarii lui Pavel Tomșa pentru timpul de staționare suma de 32 000 lei, conform art. 163 Codul muncii și plata salariilor personale pe perioada lunii august 2006 - 18 ianuarie 2011 în sumă de 428 000 lei, cu adăugarea plăților suplimentare de 450 256 lei, pentru reținerea plății de salariu de la 18 ianuarie 2010 până la 05 decembrie 2012, pentru 1052 zile, conform art. 330 alin. (2) Codul muncii, iar lui Constantin Pojoga i se cuvine o datorie de 622 639 lei, la care se adaugă pentru perioada 21 mai 2012 - 31 noiembrie 2012, plata de salarii pentru timpul de staționare în sumă de 32 000 lei și plata salariilor personale pentru perioada 04 ianuarie 2008 - 18 ianuarie 2011, în sumă de 292 000 lei, cu adăugarea plății suplimentare în sumă de 307 184 lei, pentru perioada 05 decembrie 2012, pentru 1052 zile.

Ulterior, la data de 25 octombrie 2016, reclamantii au depus o cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând încasarea de la pârât în beneficiul lui Pavel Tomșa suma datoriei salariale în sumă de 1 630 972 ,25 lei și repararea prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei, încasarea din contul pârâtului în beneficiul lui Constantin Pojoga suma datoriei salariale ce i se cuvine în mărime de 1 135 506 lei și repararea prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 26 ianuarie 2017 a fost respinsă acțiunea.

La data de 13 martie 2017, Pavel Tomșa și Constantin Pojoga au depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând repunerea în termenul de declarare a apelului, admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2017 a fost respinsă cererea cu privire la repunerea în termen a apelului și a fost restituit ca tardiv apelul declarat de către Pavel Tomșa și Constantin Pojoga.

La data de 09 iunie 2017, Pavel Tomșa și Constantin Pojoga au declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanței de apel și emiterea unei noi încheieri, cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului sau restituirea pricinii spre judecare în instanța de apel.

În motivarea recursului au indicat că, nu sunt de acord cu încheierea instanței de apel, deoarece este nefondată și neântemeiată și urmează a fi casată.

Menționează că, nu au primit dispozitivul hotărârii primei instanțe în modul prevăzut de lege, astfel, au fost lipsiți de dreptul de a-și apăra interesele și de a contesta în termeni legali hotărârea primei instanțe.

Afirmă că, la data de 30 ianuarie 2017, s-au adresat cancelariei Curții de Apel Chișinău cu o cerere prin care au solicitat expedierea dispozitivului hotărârii primei instanțe, indicând că nu sunt de acord cu hotărârea primei instanțe și o vor contesta.

Declară că, la data de 27 februarie 2017, li s-au expediat copia hotărârii motivate.

Susțin că, cererea din 30 ianuarie 2017, constituie cerere de apel nemotivată, deoarece și-au exprimat dezacordul cu hotărârea primei instanțe, care la data de 13 martie 2017 a fost dublată prin altă cerere de apel nemotivată.

Invocă că, instanța de apel nu s-a expus asupra motivelor invocate privind repunerea în termenul de declarare a apelului, expuse în suplimentul la cererea de apel din 16 mai 2017.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este declarat în termen, având în vedere faptul că, materialele dosarului atestă că, copia încheierii Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2017 a fost expediată în adresa recurenților la data de 19 mai 2017, fapt confirmat prin copia scrisorii de însoțire (f.d.115, Vol. II), însă materialele dosarului nu conțin date cu privire la recepționarea acesteia de către ultimii.

La data de 09 august 2017, în adresa intimă SRL „Gulevitr” a fost expediată spre cunoștință copia recursului declarat de către Pavel Tomșa și Constantin Pojoga, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimata nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 26 ianuarie 2017 a fost respinsă acțiunea.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 13 martie 2017, Pavel Tomșa și Constantin Pojoga au declarat apel, solicitând repunerea în termenul de declarare a apelului, admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Instanța de apel, prin încheierea din 17 mai 2017, a respins cererea cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului și a restituit apelul declarat de către Pavel Tomșa și Constantin Pojoga ca fiind depus în afara termenului legal.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, instanța de apel, la emiterea încheierii, a determinat corect circumstanțele cauzei și a aplicat just normele de drept procedural.

În conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. b) CPC, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că, norma citată prevede expres momentul începerii curgerii termenului de declarare a apelului – data pronunțării dispozitivului hotărârii.

Data limită de depunere a apelului era 27 februarie 2017, însă cererea de apel a fost depusă abia la 13 martie 2017, adică peste termenul de 30 zile, prevăzut de art.362 alin.(1) CPC, cu solicitarea de repunere în termen, însă fără a anexa probe ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului de procedură în termen, dând doar interpretări incorecte prevederilor legale privind termenul de declarare a apelului.

La caz se reține că, în conformitate cu art. 110 CPC, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

În conformitate cu art. 111 alin. (3) CPC, termenul de procedură stabilit în ani luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui, iar în conformitate cu art. 112 alin. (2) CPC, dacă ultima zi a termenului este nelucrătoare, acesta expiră în următoarea zi lucrătoare.

În conformitate cu art. 113 alin.(1) CPC, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța judecătorească (judecător).

În conformitate cu art. 116 alin. alin. (1) și (3) CPC, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

Astfel, instanța de recurs reiterează că, termenul de declarare a apelului poate fi restabilit dacă persoanele îndreptățite prezintă probe veridice, ce ar confirma imposibilitatea declarării apelului în termen.

Din materialele dosarului se atestă că, hotărârea primei instanțe a fost adoptată în lipsa lui Pavel Tomșa și Constantin Pojoga, însă acest fapt nu justifică omiterea termenului de declararea a apelului, deoarece în dosar există probe ce demonstrează realizarea obligației instanței privind citarea legală a participanților la proces pentru ședințele de judecată, apelanții au cunoscut de existența și au avut obligația de a se interesa despre derularea procesului la cererea cărora a fost inițiat și soluția dată de către instanță.

Nu poate fi reținut argumentul recurențelor precum că nu le-a fost comunicat dispozitivul hotărârii contestate, iar cu hotărârea motivată au făcut cunoștință abia la data de 27 februarie 2017, deoarece recurenții la data de 30 ianuarie 2017, în interiorul termenului de apel au depus cerere pentru eliberarea hotărârii motivate, fapt ce confirmă că cunoșteau de hotărârea adoptată, însă au evitat să depună cerere de apel fără indicarea circumstanțelor de fapt și de drept în termenul de declarare a apelului.

În acest sens, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că participanții la proces, conform art. 56 alin. (3) CPC, au obligația de a se folosi cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) CPC, părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt

oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

În asemenea împrejurări, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, instanța de apel temeinic și legal a respins cererea lui Pavel Tomșa și lui Constantin Pojoga cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului și a restituit apelul declarat de către Pavel Tomșa și Constantin Pojoga ca depus în afara termenului legal.

Instanța de recurs accentuează că, soluția adoptată de către instanța de apel prin încheierea recurată este compatibilă cu standardele înserate în textul art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere obligația părților privind exercitarea drepturilor procedurale cu bună-credință și asumarea unui rol activ, urmărind cu diligență derularea procesului său.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că, încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurenți sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea instanței de apel.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Pavel Tomșa și Constantin Pojoga.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Pavel Tomșa și a lui Constantin Pojoga împotriva Societății cu răspundere limitată „Gulevitr” cu privire la încasarea sumei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Luiza Gafton

Mariana Pitic